

Člani, prepisal Jure Bevc KANINSKA UJMA, VERZIJA 2023

Tradicionalni kaninski poletni tabor je bil lani spet v znamenju turobnega, celo apokaliptičnega vremena. Za razliko od kakšnega prejšnjega leta, ko smo se tudi borili z dežjem, vetrom, meglo in podobnimi nepravilnostmi, pa tokrat nismo našli kakšne jame, ki bi se hitro odpirala. Trofejo za uspeh tabora je tako pobrala LJ99, ki zelo obeta, nismo pa v njej (še) prišli zares globoko.

Po noči s tretjega na četrti avgust, ko nas je sicer zgodovinska ujma zgolj oplazila, smo zaradi stanja tabora in znižanja morale pobrali šila in kopita, tabor pa smo v manjši zasedbi pospravili dva tedna kasneje. Sledi prepis dnevnika.

Hvala Beki za prvo letošnjo kaninsko kavo. =)

NI RES! PRVO KAVO SMO SI NAPETROLEJU ZJUTRAJ SKUHALE FAMILIJE!

KER SE FAMILIJE GLEDE KAVE OBNAŠAJO POPOLNOMA SEPARATIVNO, TO NE ŠTEJE. HVALA ZA RAZUMEVANJE.

29. julij

Po tem, ko so familije prišle že v petek zvečer na tabor, smo se v soboto tekom dneva gor privlekli še ostali. Petkov večer je bil pester: ko so nas vrgli še iz zadnje žurke na letališču, smo si zadnjo pripravili kar sami. Buli je poskrbel za ozvočenje, DJ KDOR-JE-BIL-PRI-TELEFONU pa za pester glasbeni nabor. Na žurko je uletela še skupina razposajenih Cerkničank* (?!), ki so imele deklščino. Nevesto smo s težavo obdržali pri mislih na bodočega ženina pri vseh postavnih matičarjih. Kakorkoli že, žur se je zaključil okoli treh. Posledice so bile vidne še cel naslednji dan.

*Nevesta je rekla, da je s Tmina.

Na taboru si je večina vzela frej za PAWR/BEAUTY-sleep. Po tem so pa najvztrajnejši že napadli prve jame. Vid in Elliot sta šla v Vrtiglavico, Pero in Tim v neke čurke nad taborom, Jure pa pofotkat vhode jam, ki fotk nimajo. Pred tem se je s 60 km/h z glavo zaletel v konstrukcijo tende. Bajemu sedaj skozi glavo uhaja možgan. Tako da upam, da jame poslika preden, se izcede zadnji ... Tenda pa tudi verjetno ni več

izpravna.

Manjka še vedno Anže, ki se je najprej zataknil v Bumbaru. Nato pa izginil z radarja. Po nepotrjenih informacijah smo izvedeli, da pomaga novomeščanom pri transportu piva. Nismo pa sigurni, če je pomagal s tem, da imajo sedaj manj za nest ...

Po krepčilnem spancu in branju sem ob 18.20 poleg familij edina v bazi. Kje so vsi??

Ekipa Tim, Pero, Jure smo delali na K-omočju. Pobral sem koordinate + fotke vhodov od: K21, K30, K34, K35, K36.

Iskali smo K40. Nismo je našli. Na koncu sem oblikoval teorijo, da je K40 udornica blizu K24. V prehodu v udornico je šaht, ki sem ga lani označil kot še en vhod od K24 (ki poteka kakih 15 metrov pod deloma zasutim prelomom). Ker napisa K40 nismo našli, našli pa smo »X'96«. Verjetno so pomerili poligon do vhodov in označili

Megleni razgledi.

FOTO: MATIC DI BATISTA

FOTO: MATIČ DI BATISTA

FOTO: MATIČ DI BATISTA

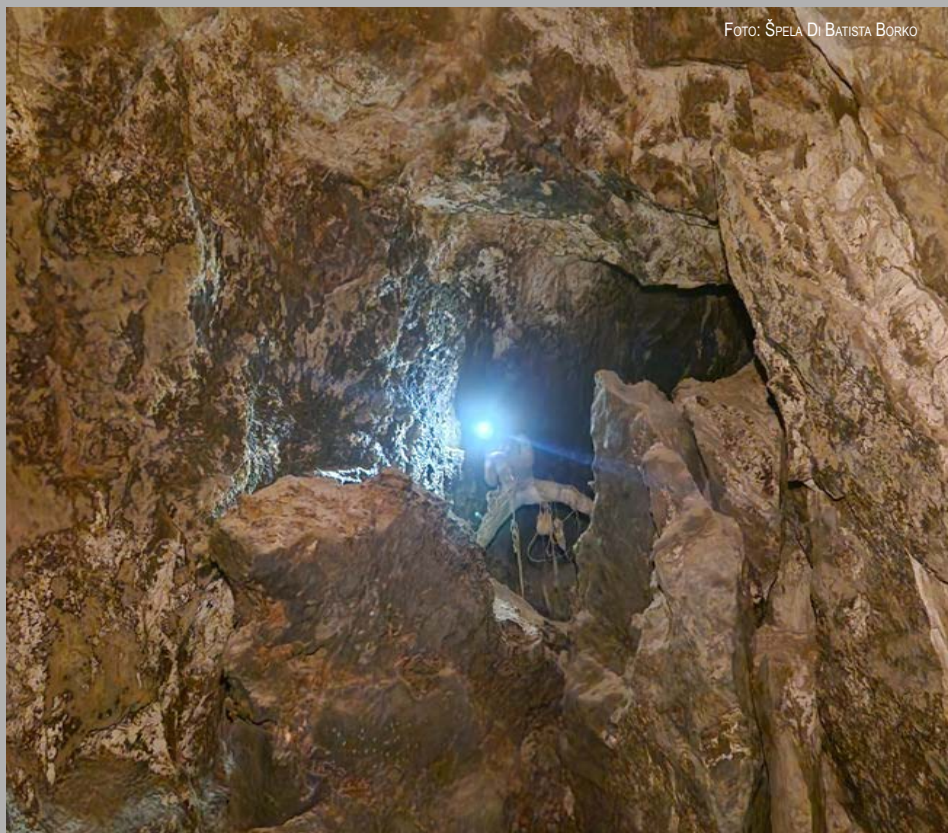

FOTO: ŠPELA DI BATISTA BORKO

FOTO: PETER MAŠIČ

FOTO: MATIČ DI BATISTA

FOTO: JURE BEVC

K40 (ki ni registrirana), nato pa ugotovili, da gre za isto jamo kot K24. Ta misterij je tako rešen.¹

Našli smo še tri jame z oznako »X«, dve od teh sta bili za registracijo. Označili smo ju z LJ97 in LJ98. V jami (in v tretjo, ki je bila prekratka in v katero sem hkrati s štrikom vrgel tudi karabin) se je spustil Pero, risal je Tim, jaz sem pa prenašal opremo med vhodi.

BTW. Med izhodom iz tende (izhod sem izvedel morda pretirano dinamično, da ne bi rabil dvigovat roba tende) sem se usekal v čelo v inox steber. Ulila se je kri. Nič hujšega, ampak zdaj imam čez pol čela flajštr. Hvala dr. Urankar za hitro in učinkovito oskrbo. Jure

¹ Kasneje sta Garmin in Tim našla pravo K40, tako da je bila zgornja hipoteza ovržena.

21.00

Predsednik je zaploskal in bila je luč.

V soboto sva bila z Elliotom v jami, vendar ne povem kateri. Povzročila sva manjši incident, ki pa smo ga s premišljeno reakcijo uspešno rešili. Elliot je opremil Y na vhodu, šla sva noter in na 50 metrih naju je pričakal star štrik, na katerega ni bila dobra ideja se obešat. Takrat zaslišim glas z višin, ven, razopremit. Zanimiv občutek stati nad breznom in se zavedati, da je pod tabo stotine metrov enovite praznine.

30. julij

Z Anžetom (pišem Jure) sva šla kljubovat vremenski napovedi na I področje. Našla sva cca. 10 novih vhodov (2+ perspektivna), nisva pa našla Marjetkine jame, ki je bila nekako ciljna. Nazaj sva prišla lačna,

a zadovoljna.

Popoldne sva šla preverit en vhod, ki ga je dopoldne odkopal Anže. Nesrečno naključje je hotelo, da sva do jame prišla brez baterije. Zato sva opremila na bio, Anže je šel v jamo. Izmeril je lahko samo eno brezno, vzporedno pa je ostalo za prihodnjč (ker nisva imela baterije). Do jame sta šla z nama Diba in Vid, ki sta šla preverit en vhod v steni M. Babanca. Našla sta tri vhode, ki bodo za registracijo, so pa precej v 3PM.

Tinkara, Uki, Elliot, Vid, Pero in Neja smo šli iskat nove jame na I/F območju. Našli smo dve, ki sta si precej oddaljeni. LJ 101 je naravno opremila Tinkara in jo tudi izmerila. Zraven nje (vhoda) je bila opažena slab meter dolga črna kača (GAD!?!). Drugi smo malo modrovali, Uki je nekaj

snemal, Vida smo izgubili. Uki je šel potem proti taboru, mi (Pero, Elliot, Tinki & jaz) pa smo se še malo sprehajali in v poki našli še eno jamo, ki je imela zajeban dostop. LJ 102 sta na pulze opremila Elliot in Pero, na dnu je sneg. Pero pravi, da ni nadaljevanja, Elliot pa, da je (?). Jama ima dva impresivna vhoda in tretjega – zanikno luknjico. Začelo je grmeti, hitro smo popakirali vse stvari in odmarširali v tabor. Na koncu sploh ni deževalo. LJ 101 ima 18,6 m, LJ 102 pa cca. 60 m.

31. julij

Z Anžetom sva šla opremit Vertigo. Na -65 sva šla do okna, ki ni preveč apetitnih. To bi lahko rekli za celo jamo, saj od neznanosti kod letijo skale, kamni, led. Sicer nižje, kot sva bila midva. Jama sva tudi izmerila. Popoldne smo jedli, govorili, malo

popili in igrali tarok do pozne enajste ure. Nato smo šli spat.

Doroteja in Uki sva se odpravila na fotografsko-snemalno akcijo na kaninske pode. Najprej sva spremljala ekipo, ki je odšla v P4 in posnela njihov odhod/spust z vseh zornih kotov. Nato sva se odpravila na lašte med Veliko Glavo in Velikim Talirjem (kjer gre »pot« iz Bivaka do Reneja) in fotografirala/snemala različne površinske kraške in ledeniške oblike na tamkajšnjih laštih. Vračala sva se po drugem nizu laštov nekoliko zahodneje, ki se spuščajo z V. Talirja. Mimo Bivaka sva se potem vrnila v tabor. Zapisal Uki

1. avgust

Cile je včeraj v dolu na poti do P4 odkopal en vhod. Že ob 8.30 smo štartali, da

Pogled na Bovec.

prehitimo dež. Jama je. V njej je sneg. Ima tudi brezno. Na dnu je šodr. Piha. Prepih gre med sneg in skalo. Bo treba it še pogledat. Krstili smo jo za LJ110. Potem sva se s Ciletom pustila Anžetu prepričati, da gremo »MIMOGREDE« še do Novomeščanov. Spustila se je megla in začel je dež. Po desetem dogodku, ko je bil Spodmol »za vogalom«, sva s Ciletom vklopila možgane in telefon in preverila, kje smo. Bili smo v Velikem dolu. Ko se je čez nekaj trenutkov megla dvignila, sva ugotovila, da gremo v napačno smer (proti našemu taboru). Projekt Pivo in Vedrenje smo opustili in se vrnili v tabor. Precej mokri. Mater je bilo lepo. Jure

Razgledna točka
na poti v dolino.

2. avgust

LJ-99, ekipa: Aljaž senior, Klemen
Aljaž je zjutraj odvihral v jamo, ker je šel sam, sem se javil, da grem za njim. Širila sva na dnu, kjer se je ustavila prejšnja ekipa. Po parih tretjih članih sva ožino spremenila v avtocesto. Za njo je cca. 15–20 metrov šahta, potem kratka stopnja in potem še eno brezno, ki vodi v temo. Ker sva imela precej prazno baterijo, sva se odločila razširiti en tečen detajl eno stopnjo višje. Čist zadnji štrik sva razopremila in ga shranila na varno in nato šla višje, odmaknila štrik in zavrtala v vogal, ki je povzročal preglavice. Rogel sva uspešno odstranila, vendar se je poleg zataknil kamen, ki je potreben še enega tretjega člana, da se ga odgozdi (zmanjkalo baterije).
Napisal: Klemen

LJ-111 in LJ-112, ekipa: Taras, Fosilc, Anže K. in Tim

31. julij – 1. avgust

Ekipa Dinozaver. Udeleženci: Elliot, Tinkara, Neja, Pero
Včeraj ob 12^h odšli v jamo, počasi smo se spuščali, nekateri so vmes peli. Ob 17.30 prišli na vrh [*nečitljivo*] šahta v drugem kraku, kjer smo pojedli juho. Ob 18^h smo odšli proti bivaku, prvi sta šli puncni vsaka z nekaj štrika, z Elliotom sva zadaj razopremljala. Z razopremljanjem sva končala na dnu 40-metrskega šahta nekje na -820. Do okna smo odnesli cca. 250 metrov štrika in 40 pritrdišč. Poočaasi smo šli do bivaka, kamo smo prišli okrog enih zjutraj.

Pojedli smo kuskus, se sfajtali za podloge in šli spat. Zjutraj smo se zbudili, odšli ven brez zajtrka, prišli ven na dež in prišli zmočeni na tabor. Peter M.

31. julij – 2. avgust

P4, Diba, Vid, Dave, Špela
Vid & Diba sta pičila naprej preopremljat in postavljat tendo nad prehodom v Infinitum. Js sm počakala Dava. Na -200 si je prepisal teme, tik pod čelado. Ostrigla sem ga in ga nestrokovno oskrbela. Na dnu Odmeva sva srečala V&D, ki sta imela logistične težave. Tenda stoji! Dave je na bivaku prevzel vodonosništvo, ostali pa smo šli na YuCi šaht.

2. avgust

LJ-103, Ekipa: Pero, Ariana, Tinkara
Ariana, Pero in jaz smo odšli v jamo LJ-103, katero sta delno opremila že Jure in Oblak. Pred jamo nas je že čakal štrik in pritrdišča. Jami je Y pritrdišče na vrodu navrtal Pero, v jamo pa sva se odpravili Ariana in jaz. Jamo sem v drugem, še ne izmerjenem kraku opremila jaz, jamo je merila Ariana. Zame je bila to prva opremljena jama brez nadzora.

Z Anžetom sva šla do ene Mrškove jame in potem do Dinozavra. Plan je bil dvodelen: označit vhod od prve in poiskat moja sončna očala pred drugo. Bila sva polovično uspešna. Očala so na dnu cca. 20 metrov globokega šahta. Ker nisva imela primerne opreme, sva se odpravila nazaj. Šla sva mimo JZS bivaka, kjer ni bilo

nikogar. Ob vratih ni več nalepke DZRJL – verjetno je bila nekemu tako všeč, da si jo je vzel za domov. Če to bereš, jih lahko v treh barvah zastonj dobiš v naših društvenih prostorih vsak četrtek po osmi zvečer. Od JZS bivaka sva se odpravila še do Novomeščanov. Tam sva našla samo Ukija in Doroteo, ki sta tudi prišla k njim na obisk. Na poti nazaj sem izgubil krplico za levo palico.

Potem smo šli še s Timom in Garminom izmerit eno jamo in razširit vhod v drugo. Pridružil se nam je tudi precednik. Vhod smo razširili tako učinkovito, da bo viden na ortofoto. Prej ni bil viden niti od blizu (razen Krajncu, ki ga je našel). Jure

3. avgust

Prejšnji dan smo na tabor prišli Matija, David in jaz (Ester). Dopoldne smo ugotovili, da je edina vremenska luknja do približno treh, zato smo na hitro formirali eno jamsko ekipo za LJ 99. V jamo smo šli Jure, Klemen in jaz. Jure je preopremil, s Klemnom sva šla pa odbit eno skalo in opremit nadaljevanje. Okrog 14.30 smo se obrnili in odhiteli ven, predno nas dež. Popoldne je minilo v pričakovanju večernih hudih neurji. Ko so prišla, so bila res huda in upravičila napovedi. Nekaj toče, vetra, zalitih in skrivljenih šotorov in lukenj v tendi. Kasneje smo še živi.

4. avgust

Zjutraj smo sklicali »sestanek« in glede na napoved (še dva taka nevihtna dneva) sklenili, da tabor za silo pospravimo in

FOTO: MATIĆ DI BATISTA

FOTO: PETER MAŠIĆ

FOTO: PETER MAŠIĆ

FOTO: PETER MAŠIĆ

FOTO: MATIĆ DI BATISTA

FOTO: MATIĆ DI BATISTA

se rešimo v dolino. Zdaj čakamo, da neha scat in najdemo približno ugodno okno. Ponoči smo popravljali tendo. Bilo je pestro. V nedeljo je The Day After Tomorrow, zato gremo dol danes. Tenda je žal v slabem stanju. Tudi v dolini je bila menda huda noč. Upamo, da se trend ne bo nadaljeval v prihodnjih letih. So se pa ta teden dobro tvorile jame.

Pred ponoči, smo šli Matija, Špela, Škufca, Pero, Elliot in Diba do NM bivaka. Obisk je bil uspešen. Nesli smo jim čokoladi in piškote za tiramisu. V zameno smo dobili čebulo. Čebula je bila kritična za pripravo najboljših kruhovih cmokov/polpetov. Od sedaj naprej jih samo še cvremo. Verjetno pa ne bi bili tako dobri, če jih jaz (Diba) ne bi vzhajal eno uro v naročju. Uspeh.

Nadaljevanje P4:

Bilo je lepo, bilo je veliko vode. Namerili smo cca. 300 m. Gledali smo apokaliptične slapove v Infinitumu. Postavili smo tendo na vrhu prehoda v Infinitum. Delno deluje. Po pa potrebno nastaviti še ene 3 tende, da bodo vsa pritrdišča suha. Na koncu bomo vodo spravili v cev in na koncu nastavili hidroelektrarno. Ko se boš spustil v dvorano, boš 2x zaploskal in se bodo prižgali reflektorji in talno ogrevanje. Ven smo prišli v sredo, v meglo.

Matija je na tabor prinesel 12-kilsko lubenico.

Udeleženci tabora (seznam je morda nekoliko pomanjkljiv)

Samo (prispel 1.), Nina, Ana (prispela 2.), Cile, Juki, Val (od Svita brat), Diba, Špela, Tim, Pero, Neja, Tinkara, Vid, Elliot, Jure, Uroš, Anže, Dorotea, Beki (šla dol isti dan), Ester (šla dol isti dan) (prišla nazaj v sredo), David (šel dol isti dan) (prišel nazaj v sredo), Tomaž Krajnc - Garmin, Ariana, Klemen, Aljaž, Jaroš, Fosilc, Taras, Anže K., Aleš B., Peter B. - Mrtn, Dave, Matija P. ■

Slap Boka po Ujmi.

FOTO: ŠPELA DI BATISTA BORKO

